

‘Wat is ons kind gróót geworden!’

Notariële studentenvereniging V.I.V.A. van de Vrije Universiteit (VU) Amsterdam bestaat vijftig jaar. (Oud-)bestuursleden vertellen over de vereniging van toen en nu. ‘Borrelen en reizen, daar deden wij niet aan.’

TEKST Dorine van Kesteren | BEELD Truus van Gog

Oud-notaris Sirp Wiersema, die V.I.V.A. samen met de oud-notarissen Nollie van Berge en Gerard Versluys oprichtte, herinnert het zich nog goed. In de jaren tachtig van de vorige eeuw vierde de vereniging een lustrum in Hotel Krasnapolsky in Amsterdam. In de zaal zaten, in het bijzijn van de staatssecretaris van Justitie, meer dan honderd studenten notariaat aan een feestelijk diner. Een groot contrast met de kleine, tamelijke sobere vereniging – destijds waren er gemiddeld vijftien notariaatsstudenten per jaar aan de VU – die V.I.V.A. in haar tijd was. ‘Wij hebben toen verbijsterd om ons heen gekeken: wat is ons kind gróót geworden ...’

EIGEN VERENIGING

Het begon allemaal in 1967. Wiersema, in 1961 begonnen aan zijn studie, ontdekte tijdens een landelijke studiedag dat verschillende rechtenfaculteiten een eigen notariële vereniging hadden. Zou dat ook niet iets voor de VU zijn, vroegen hij, Van Berge en Versluys zich af. ‘Ons initiatief kreeg meteen de volledige steun van de juridische faculteitsvereniging Q.B.D.B.D., de docenten en hoogleraren. Snel daarna volgde de oprichtingsvergadering in het Carlton Hotel, met een lezing van professor Pitlo van de Universiteit van Amsterdam.’ Van Berge, begonnen in 1964: ‘We hebben toen ook stevig gediscussieerd over de

ontwerp-statuten. Omdat wij met het opstellen daarvan nog niet zoveel ervaring hadden, moesten we bezwijken voor het professionele geweld van een aantal aanwezigen van de wetenschappelijke staf.’ De naam van de vereniging, dat is ook nog wel een mooi verhaal, lacht Wiersema. ‘V.I.V.A. staat voor *Vivere Incipimus Viso Abrahamo*: wij beginnen pas te leven wanneer wij Abraham hebben gezien. Dit is een knipoog naar de situatie van toen, waarin notarissen vaak pas op latere leeftijd werden benoemd.’

HECHT

De huidige bestuursleden Sophie Prosman en Kimberley Jacques vertellen met evenveel plezier over hun vereniging. ‘V.I.V.A. is een combinatie van een faculteits- en een gezelligheidsvereniging’, zegt praeses Prosman. ‘Het ene lid doet alleen mee aan de studiegerelateerde activiteiten, het andere komt vooral borrelen. Niets is verplicht, maar hoe meer energie je in de vereniging steekt, hoe meer profijt je ervan hebt.’ Abactis Jacques: ‘Ondanks dat V.I.V.A. flink is gegroeid sinds de oprichting, zijn we met tweehonderd leden nog steeds een relatief kleine vereniging. We zijn heel hecht; iedereen kent elkaar.’

De leden van V.I.V.A. borrelen maandelijks en ieder jaar gaat een groep van twintig leden op studiereis naar het buitenland. Dit jaar naar Sao Paulo en Rio de Janeiro, vorig jaar naar New York en Washington. Prosman: ‘De reis is heel populair, dus alle geïnteresseerden

Van links naar rechts: Wirasha Autar, Maaïke Grosfeld, Sophie Prosman, Shakib Atmar en Kimberley Jacques

‘Wij beginnen pas te leven wanneer wij Abraham hebben gezien’

moeten een motivatiebrief schrijven. Het programma bestaat bijvoorbeeld uit een bezoek aan de rechtbank, de universiteit, een advocatenkantoor en de ambassade.’ De activiteitenagenda zag er vijftig jaar geleden een beetje anders uit. ‘Reizen en borrelen, daar deden wij niet aan. Wij hadden eens in de zoveel tijd een lezing of een excursie’, zegt Van Berge. Wiersema: ‘Als bestuur zijn wij ook aanwezig geweest bij het nationaal notarieel congres en het landelijk notarieel studentencongres.’ Van Berge: ‘Vooral van dat studentencongres heb ik veel geleerd. Ik hoorde bijvoorbeeld dat studenten aan andere faculteiten weleens stage liepen op een notariskantoor. Dat kenden wij helemaal niet!’

KANTOORBEZOEKEN

V.I.V.A. heeft vandaag de dag een goede relatie met een aantal grote en kleinere notaris- en advocatenkantoren in de omgeving. Jacques: ‘Wij genereren het grootste deel van onze inkomsten via hen. V.I.V.A. is de link tussen de kantoren en onze leden. Op onze website plaatsen we hun vacatures. Daarnaast gaan we regelmatig op kantoorbezoek. Zo krijgen we een goed beeld van het werk in de praktijk.’ Prosman: ‘En je leert een hoop mensen kennen.’ In de tijd van Van Berge en Wiersema waren die contacten met het bedrijfsleven er niet tot nauwelijks. ‘Het notariaat was toen ook lang niet zo commercieel als nu hè, in de werving van cliënten noch medewerkers’, zegt Wiersema.

AFSTAND

De huidige bestuursleden benadrukken de prettige verstandhouding tussen de vereniging en het docentencorps. Zo gaan sommige docenten mee naar de borrels. ‘Was de afstand tussen studenten en docenten vroeger groter?’, vragen Jacques en Prosman zich af. ‘Nee, hoor’, zeggen Wiersema en Van Berge in koor. ‘Ondanks dat wij de docenten niet tutoyeerden en gingen staan als zij binnenkwamen, was het contact goed en laagdrempelig’, vertelt Van Berge. ‘Zeker als bestuurslid. Rond mijn afstuderen heb ik bijvoorbeeld regelmatig vertrouwelijk advies gevraagd aan hoogleraren over de kantoren waar ik wilde solliciteren.’ Wiersema: ‘De jongere docenten waren ook regelmatig aanwezig bij de lezingen.’

SERIEUS

Een opvallende overeenkomst tussen toen en nu is in ieder geval de (studie)houding van de V.I.V.A.-leden. Liederlijke taferelen komen niet voor, en tekenend is dat het vijftigjarig bestaan niet alleen wordt gevierd met een weekendje weg, maar ook met een bezoek aan het Noord-Hollands Archief, waar de leden notariële akten uit 1500 hebben bestudeerd. ‘Veel studenten notariaat zijn inderdaad best serieus. Je moet deze studie ook goed en zorgvuldig doen, het kan niet half’, zegt Jacques. Van Berge herkent dit: ‘In ons beroep heb je niet alleen te maken met wet- en regelgeving, maar ook met veel ongeschreven regels van ethiek, moraal en fatsoen. Misschien dat dat er van meet af aan al in zit.’ ■

Sirp Wiersema en Nollie van Berge